

Ακούγονται συχνά δύο κουβέντες περί **εργασίας και τεμπελιάς** και περί **υψηλών μισθών** που «κόβουν τα πόδια των επιχειρήσεων».

Η **πρώτη** κουβέντα, λίγο ως πολύ λέει τούτο:

«Ποια ανεργία; Οι καφετέριες είναι γεμάτες, επειδή, στους νέους ειδικά, τους αρέσει να κάθονται και όχι να δουλεύουν».

Αν κάποιος αντιτείνει ότι δεν είναι έτσι, αλλά υπάρχει αφενός πρόβλημα με τις θέσεις εργασίας και αφετέρου με τις χαμηλές αποδοχές ή/και κακές συνθήκες εργασίας, έρχεται η **δεύτερη «σοφή» κουβέντα:**

«Μύθοι είναι αυτά! Εμείς βάζουμε αγγελία και οι νέοι δεν κάνουν καθόλου αιτήσεις. Όσο για τους μισθούς, δύσκολα θα βρεις κάποιον να ζητάει κάτω από 1000 ευρώ καθαρά. Που είναι και παράλογο για κάποιον χωρίς εμπειρία».

Είναι έτσι όμως;

Να τι μας λέει η επεξεργασία των επίσημων στοιχείων του **ΕΦΚΑ** όπως την έχει κάνει η εφημερίδα [Καθημερινή](#):

Πρώτον: Η ανεργία διώχνει μαζικά τη νεολαία στη μετανάστευση

Έχουμε **μείωση του πληθυσμού 20-44 ετών, δηλαδή στις πλέον παραγωγικές ηλικίες νέων ανθρώπων, κατά 600.000 (!)** στην δεκαετία 2011-2017. Η μείωση παίρνει τη μορφή **μετανάστευσης**.

Από αυτούς τους 600.000 που φορτώθηκαν το δισάκι τους και πήραν τους δρόμους, οι 437.000 είναι Έλληνες και οι υπόλοιποι μετανάστες. Τεράστιος αριθμός και αντιστοιχεί σε μια μείωση της συμμετοχής αυτής την ηλικιακής περιοχής στο 31% του συνολικού πληθυσμού από το 35% το 2011.

Ίσως βέβαια υπάρχει η εξήγηση ότι όλοι αυτοί βαρέθηκαν τις καφετέριες στο Μπουρνάζι ή στα Τρίκαλα και είπαν:

«δεν πάμε να πιούμε και ένα καφέ στο Μόναχο ή στο Ντουμπάι;»

Από αυτούς που μένουν ακόμη Ελλάδα, εργάζονται το 60%, ενώ το υπόλοιπο 40% δηλώνουν

άνεργοι ή οικονομικά μη-ενεργοί. Οι άνεργοι ηλικίας 20-44 ετών φτάνουν τις 665.000. Εκ των 665.000, οι 465.000 είναι εκτός αγοράς εργασίας για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των 12 μηνών, ενώ οι 315.000 είναι χωρίς δουλειά πάνω από δύο χρόνια.

Δεύτερον: Οι νέοι άνθρωποι δουλεύουν με μισθούς μειωμένους έως και 44% και στο όριο της πείνας

Ας δούμε και πάλι τα επίσημα στοιχεία του ΕΦΚΑ, με τη βοήθεια του σχετικού πίνακα.

Ο μέσος μισθός του σημερινού εργαζομένου ηλικίας 20-24 ετών στον ιδιωτικό τομέα διαμορφώνεται στα... 445 ευρώ (από 711 ευρώ το 2011), γεγονός που δε θα θεραπευτεί με την κατάργηση του «υποκατώτατου» μισθού, διότι αυτός ο μέσος όρος διαμορφώνεται κυρίως λόγω των αυξημένων ποσοστών ημι-απασχόλησης. Ο μέσος μισθός στην ηλικιακή ομάδα 25 έως 29 διαμορφώθηκε στο τέλος του 2017 στα 613 ευρώ, έναντι 954 ευρώ

στο τέλος του 2011.

Για να ξεπεράσει κάποιος τα 750 ευρώ πρέπει να έχει περάσει τα 30 (σ.σ.: οι αποδοχές στα άτομα ηλικίας 30 έως 34 ετών φθάνουν στα 777 ευρώ από 1.146 ευρώ το 2011), ενώ με τα σημερινά δεδομένα ουδείς καταφέρνει να εισπράττει πάνω από 1.000 ευρώ μεικτά παρά μόνο αν έχει ξεπεράσει και το 40ό έτος της ηλικίας του.

Ειδικότερα, στα άτομα ηλικίας 40-44 ετών, οι μέσες αποδοχές στον ιδιωτικό τομέα διαμορφώνονται στα 1.065 ευρώ, ενώ το 2011 έφθαναν στα 1.422 ευρώ.

Αυτά τα λίγα, αρκούν για να φανεί το **ανυπόστατο** των (καθόλου αθώων) «κουβεντών» που αναφέρθηκαν στην αρχή.

Αποδεικνύουν επίσης ότι τα πρόσφατα μέτρα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ για αύξηση του κατώτατου μισθού, αποτελούν **σταγόνα στον ωκεανό**, ενώ τα «μιξοκλάματα» της **ΝΔ** για «τρόμο των επιχειρήσεων λόγω αύξησης μισθών»(!) δεν είναι τίποτα άλλο από **παραγγελία** των εργοδοτών.

Π.Μ.